Kovács Mikó Edina

A MARGÓ ÁTLÉPÉSE

Publio

A margó átlépése

Kovács Mikó Edina

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

A margó átlépése

hommage à Pilinszky János

A tengerparton heverő kavics –

két erő eredője, moccanatlan.

A „vissza” és a „tovább” közt a kéz,

mely körbefonja, forró, mint a katlan.

Erek az ércben: lüktet a tenyér.

Felold, megtart, becéz, megfojt és elnyel.

Az érzésekből összegyűlt kazal

helyet cserél a világegyetemmel.

A tűnt egység egy percre helyreáll.

Lendül a kar; a fátum egy marokban

összpontosul. Csak sejtheti a kő,

hogy új életbe, vagy halálba csobban.

Ölelés

Elért a fény. Parázzsal jöttem,
rügyek izzottak körülöttem.
Szivárvány pezsgett, amíg vártam
nyári éjre az örök nyárban.

Levelek feslettek; elhagytak.
Eső és nyirkos őszi harmat,
fonnyadó fény és ködös esték:
voltunk ígéret, vagyunk emlék.

És voltak utak, számolatlan…
bár megtehetném, hogy ne lássam,
amint eltépett pókfonálként
sodródnak a kék félhomályban.

Kapu

Ősz van mögötte. Nyugtalan,
várakozó, ígérgető.
Formálódó színek, szavak,
sok készülődő mozdulat.

Ősz van mögötte. Perzselő,
jóllakott, gondolattalan.
Sorok és halmazok előtt
született ős tudatfolyam.

Ősz van mögötte. Tétova;
maradna még. Egy szóra vár.
Táguló szemmel gyűjtöget;
csapzott tollú, fakó madár.

Ősz van mögötte. Hangtalan.
Kimondatott, s lassan lezár.
Hullott levél, virágszirom:
bonthatatlan időhalom.

A Magányosan Sétáló Macska dala

hommage à Rudyard Kipling

Egyforma minden-minden ág,
árnyas bokor, kemencesut.
Sok vad csapás mind egybevág,
az út alattam körbefut.

Vágtat marék fűért a ló,
lohol csontért az eb. Kiált
az úr, lapít a kéznyaló:
ebédekért szolgálni állt.

Csak én maradtam itt, magam.
Ringó-rengő a rengeteg,
a hold ezüst, a fény arany,
zápor szivárványt festeget.

Értem, ha szél súg, mit jelent.
Látok – lehunyt szememmel is –
együtt jövőt, múltat, jelent.
Pocok halk lépte merre visz –

tudom, mert ő is én vagyok,
s a fű, füvön járó madár,
a kő, a gyík, bogárrajok.
Beláthatod: kínáld akár

legmámorítóbb étkedet,

parancsodat nem várhatom,

ösvényemen továbbmegyek.

Elér a tél is egy napon.